

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi W. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 grudnia 2005 r., sygn. akt I ACa (...) [I WSC (...)]

w sprawie z powództwa S. R.

przeciwko W. K.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego W. K.

przeciwko S. R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 czerwca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2005 r. [sygn. akt II Ca (...)] Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanych-powodów wzajemnych od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie o zapłatę.

Pozwany-powód wzajemny W. K. zaskarżył w całości wyrok Sądu Apelacyjnego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę „art. 126² k.p.c., a w momencie wniesienia pozwu art. 16 ustawy o kosztach sądowych polegającej na przyjęciu, iż powód opłacił jedynie pozew w postępowaniu upominawczym, zaś po sprzeciwie pozwanych nie dopłacił do pozwu jak też nie złożył wniosku o zwolnienie od kosztów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać - obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem i wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne - także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem.

Skarżący nie wskazał, że związana z zaskarżonym orzeczeniem szkoda powstała. Nie uprawdopodobnił ani rozmiaru poniesionych szkód, ani też nie wykazał ich związku z wydaniem kwestionowanego orzeczenia. Nie jest spełnieniem wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. stwierdzenie skarżącego, że „straty wyceniam na kwotę 26034 zł z odsetkami i kosztami co wynosi obecnie 45000 zł bo na taką kwotę posiada powód w sprawie tytuł wykonawczy przeciwko pozwanemu”.

Ze skargi pozwanego wydaje się wynikać, że poniesienie szkody utożsamia on z tym, że przeciwnik procesowy rzekomo „nie opłacił powództwa w całości”, a dopiero w wyroku sąd obciążył kosztami pozwanych solidarnie nakazując pobrać od nich koszty od zasądzonego roszczenia. Z treści skargi wynika także niezrozumienie istoty skargi z art. 424¹ k.p.c. z tej racji, że strona przeciwna zwolniona z kosztów nie może domagać się odszkodowania za to, iż „powództwo nie było opłacone w całości a jedynie w postępowaniu upominawczym”. Stanowisko skarżącego zaprezentowane w skardze jest błędne i oznacza, że skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia szkody, jako nieodzownej przesłanki skargi (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Wniesiona skarga nie spełnia także wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ w skardze nie zawarto wskazania przepisu prawa, z którym orzeczenie jest niezgodne.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).